

عنوان مقاله:

تحلیل نظام سیاستگذاری تربیت معلم ایران مبتنی بر الگوی حکمرانی آموزشی

محل انتشار:

مجله مطالعات کشورها، دوره 2، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 44

نویسنده:

علی رضا حیدری - Department of Social Science Education, Nasibah Campus, Farhangian University, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

سیاستگذاری تربیت معلم ایران با وجود قدمتی بیش از صد سال، در مقایسه با کشورهای با پیشینه سیاستگذاری بسیار کوتاه تر، عملکرد ضعیفی داشته است. از این رو، در پژوهش حاضر در صدد برآمده ایم تا با استفاده از روش تحلیلی و اسنادی و بر اساس ویژگی ها و شاخص های الگوی نظری حکمرانی آموزشی به آسیب شناسی نظام سیاستگذاری تربیت معلم ایران بپردازیم. بر اساس یافته های پژوهش، مهم ترین چالش های نظام سیاستگذاری تربیت معلم ایران عبارت است از ساده پنداری و کوچک انگاری امر تربیت معلم؛ نداشتن افق بلندمدت سیاستگذاری؛ ضعف در مسئله یابی؛ کاستی در اولویت بندی مسائل و طرح راهکارها؛ حاکمیت الگوی سنتی از بالا به پایین حکومت محور؛ ساخت تمرکزگرا؛ توانایی اندک در تعامل، اقناع سازی و جلب اعتماد و مشارکت ذی نفعان؛ نبود نظامنامه جامع تربیت معلم؛ نگرش های ناهمخوان؛ به روز نبودن؛ تعدد و حتی تعارض قوانین؛ غلبه سنت آموزش محوری؛ غفلت از تلفیق نظریه و عمل؛ کم اهمیت شمردن کارورزی؛ فقدان تجربه اندوزی و انباشت سیاستی؛ فقدان کانون هماهنگ ساز سیاستی؛ مشخص نبودن متولی سیاستگذاری؛ مبهم بودن اسناد سیاستی؛ نبود هماهنگی و هم افزایی میان سازمان های سیاستگذار؛ کم توجهی به هویت و استقلال نهادی تربیت معلم؛ ضعف در انتخاب جهت گیری های پایدار، راهبردی، شواهدمحور و مبتنی بر رویکردی آینده نگرانه؛ ظرفیت کم در اقتباس از تجارب و دانش کشورهای پیشرو؛ و اثربخش نبودن سیاستگذاری دولت در تخصیص منابع مالی در حوزه تربیت معلم. براین اساس، به منظور بهبود فرایند سیاستگذاری تربیت معلم ایران، توصیه های سیاستی مطرح شده است.

کلمات کلیدی:

educational governance model, Policy Analysis, Teacher Training, teacher training policies

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2058350>

